

CHÙM THƠ 276
CN 12 TN C
19-6-2016
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca. (Lc 9, 18 – 24)

Việc xảy ra là khi Chúa Giêsu cầu nguyện riêng một nơi, và có các môn đệ ở với Người, thì Người hỏi các ông rằng: "Những đám dân chúng bảo Thầy là ai?" Các ông thưa rằng: "Người thì bảo là Gioan Tẩy Giả, kẻ khác lại cho là Êlia, còn người khác thì cho là một trong các tiên tri thời xưa đã sống lại". Người lại hỏi các ông rằng: "Phần các con, các con bảo Thầy là ai?" Simon Phêrô thưa rằng: "Thầy là Đấng Kitô của Thiên Chúa". Và Người ngăn cấm các ông không được nói điều đó với ai mà rằng: "Con Người phải chịu nhiều đau khổ, bị các kỳ lão, các thượng tế, và các luật sĩ từ bỏ và giết chết, nhưng ngày thứ ba sẽ sống lại".

Người lại phán cùng mọi người rằng: "Ai muốn theo Ta, hãy từ bỏ mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo Ta. Vì kẻ nào muốn cứu mạng sống mình thì sẽ mất nó. Còn kẻ nào mất mạng sống mình vì Ta, thì sẽ cứu được mạng sống mình".

Đó là lời Chúa.

BA CHUÔNG

MẶC LẤY ĐỨC KI-TÔ

“Vì chúng tất cả anh em đã chịu phép rửa tội trong Đức Kitô, nên anh em đã mặc lấy Đức Kitô”. (x. Gl 3, 26-29)

Mặc lấy Đức Ki-tô
Mặc lấy Lòng Thương Xót
Mặc lấy những cây đinh dài đi rất ngọt
Mặc lấy vết đòng đâm thấu tận nương long

Mặc lấy đức hiền nhu tự sâu thẳm trong lòng
Mặc lấy can đảm bỏ buông mình trọn vẹn
Mặc lấy lối bước xuống thấp cùng mọn mọn
Mặc lấy bàn tay vòn vẹn để cứu đời

Mặc lấy Đức Ki-tô, Chúa làm người
Mặc lấy thương khó, mặc rạn ngài đau khổ
Mặc lấy mồ hôi, máu lệ tình loang lổ
Mặc lấy hoang tàn sụp đổ một đời hoa

Mặc lấy Đức Ki-tô tên tuổi xóa nhòa
Mặc lấy nhục nhã, mặc ta bà khinh miệt
Mặc lấy hàm oan, mặc cơ cùng bi thiết
Mặc lấy án phạm xử giết Đấng Hóa Công

Mặc lấy màu tang nơi huyết mộ rợn rùng
Mặc lấy ánh sáng cuối con đường tuyệt vọng
Mặc lấy Đức Ki-tô, mặc lấy ơn Hằng Sống
Của Con Đức Chúa Trời, Hằng Hữu, Thường Sinh.

Ba Chuông, 15-6-2016

NGƯỜI TA BẢO THẦY LÀ AI?

Hôm nay, người ta đang bảo Thầy là thuốc phiện
Giống người ta từng ru ngủ bản dân
Ru hết bài mê đến ru bài lầm
Người được ru không ngủ mà người ru không thức dậy

Hôm nay, người ta đang bảo Thầy là Thần Dữ
Vì không cho người ta áp bức bất công
Vì lên án ai tham nhũng, hối lộ, đổi vợ, đổi chồng
Vì cấm trộm cắp giết người, cờ gian bạc lận...

Hôm nay người ta bảo Thầy là tên phá hoại
Kêu gọi hòa bình làm mất nguồn lợi vũ khí chiến tranh
Kêu gọi ăn chay hãm mình thì nơi ăn chơi trác táng vắng tanh
Kêu gọi làm ăn lương thiện thì bao giờ mới vững nền kinh tế

.....
Hai ngàn năm rồi, mà trần gian vẫn thế
Thầy là đối thủ đáng gờm cần phải chịu đóng đinh
Không thể dung tha kẻ phá hoại hòa bình
Của những người yêu chuộng hòa bình kiểu sát thủ

Còn chúng con những người theo Giê-su xin tự thú
Đã bao lần cũng chẳng khác người ta
Miệng thì tuyên xưng Giê-su Ki-tô, Con Một của Cha
Mà đời sống chẳng khác người ta, chống đối, chống đối...

Tuyên xưng Giê-su Ki-tô là Thiên Sai, là Cứu Chúa
Xin cho chúng con theo đường Chúa đã đi
Đường khiêm tốn, đường từ bỏ, đường từ bi
Đường Thập Giá chỉ vì yêu nên nhẹ nhàng thanh thoát

Xin cho con người bỏ lối đường gian ác
Mà trở về đường chính nẻo ngay
Chúng con tin Chúa mở rộng đôi tay
Đón chúng con
và ác nhân
vào ngay trong lòng Chúa

Ba Chuông, 22-6-2013

M. SAO KHUÊ

CON ĐƯỜNG KHIÊM HẠ

(CN 12 TN C Lc 9, 18-24)

Xin cho con bước theo lối Chúa
Lối hiền lành, khiêm hạ, khoan dung
Từ trên cao vợi thiên đường
Xuống nơi cùng thấp đoạn trường bi ai

Lối xa ngái, lối dài vạn dặm
Cũng nên gần bởi lắm xót thương
Phàm yêu, mê muội, chuyện thường
Thiên yêu chấp nhận điên cuồng vì yêu

Yêu, cho đi, cho liêu chẳng tiếc
Núm ruột thần từ biệt phụ thân
Thường sinh mặc lấy vong trần
Để vong trần có một lần thường sinh

Chúa đã mở lối tình tuyệt mỹ
Khai đường về chân lý huyền siêu
Cho người học trót chữ yêu
Hiền lành, khiêm nhượng, dám liêu tấm thân

Tạ ơn Chúa khoan nhân tuyệt đối
Con Chúa Trời, từ cõi thường sinh
Xuống mang thân phận tội tình
Vì yêu nên chịu đóng đinh thay đời

Xin cho con theo Người tiến bước
Đường trần gian xuôi ngược hân hoan
Cùng Người thập giá tân toan
Cùng Người sống lại khải hoàn muôn thu

M. Sao Khuê, 14-6-2016

MẤT VÀ CÒN

“Vì kẻ nào muốn cứu mạng sống mình thì sẽ mất nó. Còn kẻ nào mất mạng sống mình vì Ta, thì sẽ cứu được mạng sống mình”

Thi sĩ ơi được mấy hồi tên tuổi
Rồi tan bay theo mây khói lãng quên
Dáng son ơi dăm phút lả lơi mềm
Cũng lợm khộm nhật bóng mình trên đất

Em cứ giữ toàn những điều đáng mất
Đến cuối ngày cần khăn gói ra đi
Chẳng còn khăn, cũng chẳng gói được chi
Chút thương mến, chút nghĩa nghì, chẳng có

Em chẳng buông những điều cần phải bỏ
Giữ khư khư một mớ của phù phàm
Chóng úa vàng khi nắng chửa vội tan
Và còn lại tấm thân tàn hoang hoải

Thi sĩ ơi có lâu dài tình ái
Dệt bằng rom, bằng cỏ dại đơn sơ
Sao không buồn gom con chữ thành thơ
Rất khiêm nhượng, rất bất ngờ thánh đức

Giữ cho mình một lòng yêu cháy rực
Sẽ mãi còn cùng với Đức Ki-tô
Khi đã yêu ắt sẽ hiểu làm gì
Vác Thập Giá theo chân Người Cứu Chuộc...

M. Sao Khuê, 15-6-2016

GÃ TUẦN PHIÊN

NGỘ MUỘN

Cố giữ chi cho mình rồi cũng mất
Chút hư danh què quặt với thời gian
Chút kiêu căng sụp đổ tới điêu tàn
Chút dục vọng tiêu tan chiều hoang phé

Vẫn biết thế nhưng thực là không dễ
Tới lưng tròng vẫn chưa thể nào buông
Tưởng chừng như nên nơi tựa chốn nương
Ngày tận mắt còn con đường cứu rỗi

Lòng tôi hỡi, ôi cõi lòng mê muội
Đến bao giờ thôi tiếc nuối phù vân
Nắm níu chi cả nắm bụi phàm trần
Mớ hoan lạc loài thiêu thân đại đột

Hãy nhớ mình là vô danh tiểu tốt
Nếu không nhờ ơn lộc Đấng Cứu Tinh
Mãi hư không khi tàn cuộc nhân sinh
Chẳng mong thấy bình minh Ngày Cứu Rỗi

Thứ tha con tội tưởng mình vô tội
Khi để lòng đắm đuối kiếp phù sinh
Xin giúp con can đảm bỏ chính mình
Vác Thập Tự lối ân tình vĩnh cửu

Gã Tuần Phiên 14-6-2016

CHUYỆN BÂY GIỜ...

Ô kìa ! Tay bỗng vô duyên
Nắm chi bóng lụa hão huyền trăm năm
Nú chi một khát khao thâm
Mà quên chiều lắng thanh âm nghìn trùng

Ô kìa ! Lòng bỗng mông lung
Đạo trên đời cát nhớ nhung tháng ngày
Cho bao tiếc nuối lắt lay
Một thời hương ngọc xa bay về ngàn

Ô kìa ! Một thoáng ly tan
Trái tim lỗi nhịp sắp tàn mùa hoa
Vẫn còn vọng nhịp tình xa
Vẫn nghe như khúc thương ca giữa vời

Bao giờ mới cạn, mới vơi
Nỗi niềm tham sống trên đời phù vân
...

Chúa ơi, xin được một lần
Tay con nắm nú khoan nhân của Ngài
Bây giờ con chẳng còn ai
Một mình một bóng đường dài cô đơn

Gã Tuấn Phiên, 17-6-2016

HỒ GIANG A

ĐÔI HẰNG SỐNG

Còn có điều vô lý nào hơn nữa
Đấng Thường Sinh chấp nhận bỏ mình đi
Làm thế nhân bé nhỏ chẳng ra gì
Vô lý lắm, hay huyền vi việc Chúa

Còn có điều vô lý nào hơn nữa
Đấng Hóa Công đầy Dững Lực Quyền Uy
Đấng Toàn Năng, Toàn Trí ai sánh bì
Vác Thập Giá sù sì, lên đồi tử

Lạy Đức Ki-tô, Người vừa là ngôn sứ
Gieo Lời Mừng lòng thương xót vô biên
Vừa là Con Chiên khiêm nhượng dịu hiền
Chịu sát tế nên lễ dâng đền tội

Rất vô lý, chừng như không hiểu nổi
Nhưng lại là chân lý của tình yêu
Là bỏ, là buông, là chấp nhận tiêu điều
Cho người yêu mỹ miều niềm hy vọng

Lạy Đức Ki-tô, Con Thiên Chúa Hằng Sống
Mang xuống đời ân lộc cõi thường sinh
Cho ai người hân hoan chịu đóng đinh
Cùng với Đấng hiến mình trên Thánh Giá

Điều vô lý rày nên ơn lượng cả
Xin cho con vững dạ bước theo Người
Muốn yêu mình, phải từ bỏ mình thôi
Vác thập giá bước lên Đồi Hằng Sống

ở giảng hồ, 13-6-2016

LỐI ĐẮNG THƯỜNG SINH

"Thầy là Đấng Kitô của Thiên Chúa"

"Ai muốn theo Ta, hãy từ bỏ mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo Ta"

gánh đời trốn phố phù du
theo ai về cõi thiên thu lạ thường
xóa tên tuổi, mờ hư hương
mất rồi khát hã, mất luôn thềm hồ

buông nhớ ảo, bỏ yêu vờ
trong ngăn túi rỗng chữ thơ dối lừa
thà rằng mang tiếng tình thua
hơn là mất trắng một mùa nhân sinh

bao lâu giữ lại chính mình
bấy lâu nặng nắm điều linh một đời
không sao cất cánh lên trời
chỉ còn một nỗi chìm nơi trầm buồn

tìm đâu ra ngọn, ra nguồn
của niềm hạnh phúc đến muôn muôn đời
nếu không có Đấng từ trời
xuống nơi trần thế làm người cứu tinh

khước từ uy dũng quang vinh
khiêm nhường trong túi cùng đình mọn hèn
cho người thôi họa kiêu căng
theo đường thập giá lên trăng an bình

cho con vẹn nghĩa trung trinh
đi theo lối Đấng Thường Sinh xuống đời
lạy Đức Ki-tô, con tin Người
là Con Thiên Chúa cao vời hiển vinh

ở giảng hồ, 14-6-2016

DỄ GÌ

Dễ gì bước xuống trần gian
Nếu không từ bỏ ngai vàng quyền uy

Dễ gì khởi cuộc ra đi
Nếu không chấp nhận chia ly chính mình

Dễ gì nên lễ hy sinh
Nếu không tự hủy vì tình yêu thương

Dễ gì cảm cảnh nhiều nhưong
Nếu không lăn lóc gió sương cuộc đời

Dễ gì nói tiếng yêu người
Nếu không tan nát toi bời niềm riêng

Dễ gì gieo hạt bình yên
Nếu không nín lặng giữa miền khiêm cung

Dễ gì vẹn nghĩa tín trung
Nếu không hiến trọn đến cùng vì yêu

Dễ gì hát giữa cô liêu
Nếu lòng không sáng ánh thiền từ tâm

Dễ gì chịu chết nhục thân
Nếu không tin chắc hồng ân khải hoàn

Dễ gì chạm được vinh quang
Nếu không vùi dập nát tan đời mình

Xin cho con mãi trung trinh
Theo Đường Thánh Giá trọn tình hiến dâng

ở giang hồ, 21-6-2013

TUYẾT MAI TEXAS VÀO THƠ

Cho con được chạy vào trong
Dẫu rằng trong ấy là vòng kẽm gai
Thơ đâu thơ ở bên ngoài
Người đâu lưng thưng gót hài lãng du

Thơ tan trong cõi mịt mù
Trần gian lạnh cóng, lời ru ấm nồng
Thơ đi trên ngọn lửa hồng
Vượt qua biên ải vào trong phận người

Thân tàn, sắc tạ, thơ rơi
Tình hồng lả chả trên đời rục rịch
Đá kia nhuộm cả đường tơ
Thơ con sao vẫn hững hờ ngoài xa

Bút còn chảnh chảnh kiêu sa
Tứ hoài mỏng mảnh du ca giữa vời
Bởi lòng chưa chán rong chơi
Mặc thơ rơi rụng bởi bởi tử vong

Cho con được chạy vào trong
Dẫu rằng trong ấy là vòng kẽm gai
Khói mù, thuốc súng, hơi cay
Mà thơ con được cùng Ngài nên Thơ

Tuyết Mai Texas

CHO CON GÓI ĐẦU VÀO NGỰC CHÚA

(Trích “Ki-tô Hữu - Người Có Đạo”)

Cho con gói đầu vào ngực Chúa
Ngon giấc nồng say, giấc nồng say
Âm áp đời con trong cánh tay
Rót bên tai lời tình khe khẽ

Hát nữa đi, đừng thôi! Chúa nhé!
Cho con ngon giấc tới bình minh
Đêm rất xinh ngày sẽ rất xinh,
Con hạnh phúc, đời luôn có Chúa

Cánh hoa kia sớm nở, chiều héo úa
Nhưng hồn con luôn mãi một mùa xuân
Bởi tình yêu chan chứa đến vô ngần
Ngày với Chúa, đêm bình an trong Chúa

Cho con gói đầu vào ngực Chúa
Nghe nhịp tim mình rộn rã tình dâng

Tuyết Mai Texas